

ЄВАНГЕЛЬСЬКА ПРАВДА

УКРАЇНСЬКА ЄВАНГЕЛЬСЬКО - РЕФОРМОВАНА ЦЕРКВА

ст.1-2
проповідь
**Закам'янілість
людських сердець**

Закам'янілість людських сердець.

І Він знову до синагоги ввійшов. І був там один чоловік, який мав суху руку. І, щоб обвинуватити Його, наглядали за Ним, чи Він у суботу того не вздоровить. І говорить Він до чоловіка з сухою рукою: Стань посередині! А до них промовляє: У суботу годиться робити добре, чи робити лихе, життя зберегти, чи погубити? Вони ж мовчали. І споглянув Він із гнівом на них, засмучений закам'янілістю їхніх сердець, і сказав чоловікові: Простягни свою руку! І той простяг, і рука йому стала здорова! Фарисеї ж негайно пішли та з іродіанами раду зробили на Нього, як Його погубити.

(Марка 3:1-6)

Як ви думаєте, чи міг Ісус гніватися? Що саме могло так засмутити Ісуса, чому Він найспокійніша і найлагідніша людина на землі, міг гніватися? Чому Господь гнівався?

Якось, читаючи Слово Боже, про життя Ісуса, про Його любов до людей, я знайшов одну річ, яка мене змусила задуматися. Євангеліст Марко дуже гарно постарався описати ту подію, яка сталася в житті Ісуса. Ми завжди звикли бачити нашого Господа лагідним, спокійним, всепрощаючим, задовольняючим потреби багатьох, а тут ми читаємо щось трішки інше. В цій історії з вилікуванням є одне речення, яке досить цікаве для нас. Крім того чуда, яке зробив Ісус, євангеліст Марко показав нам, що є на серці у нашого Господа. Що було колись, 2000 років тому, і що є і тепер. Тому, читаючи цей текст, подумаймо про наші відносини з Богом, чи не є вони точним відображенням того, як ми ставимось до Бога і як Бог ставиться до нас.

Була субота, день відпочинку, День Господній. Цього дня Ісус вирішив піти до синагоги, до місця, де люди могли прославляти Господа. Зібралось чимало народу. Як завжди на перших рядах сиділи фарисеї і посланці з синагоги, які слідкувати за тим, аби хто не ввів народ в оману і не перечив їх вченню (щось на зразок КДБ в церкві). Коли ці люди побачили, що на служінні присутній Ісус, все інше їх перестало цікавити. Менше за все вони в цей момент хотіли прославляти Бога і пізнавати істину. Вони були зайняті дільш важливішим для них питанням: на чому впізнати Ісуса, що Ісус сьогодні може сказати, чи зробити, щоб це можна було використати на суді проти Нього.

"Вірую..." ст.5

Чи думаємо,
чи говоримо?

ст.3
Чи можуть християни належати
до якоїсь партії і брати
участь у виборах?

ст.6
Дивна сторінка

ст.4
Перша молодіжна
конференція УЕРЦ

ст.7-8
Новини світу
Новини УЕРЦ
Розпорядок служіння

Такі думки фарисеї не вважали за гріх – це не гріх думи тілом на службі, а душею шукати якоїсь причини, щоб звинуватити Ісуса, вбити його. Не гріх також у своєму серці замислювати зле проти Господа, аби погубити його. В очах фарисеїв це не було гріхом, натомість гріхом вважали бажання Ісуса допомогти людині виликувати її.

Знайшлася там людина, яка мала суху руку. Діусно, якась біда сталася з цим чоловіком, що у нього рука ніби всохла і не могла функціонувати. В Євангелії від євреїв, від якого збереглося лиш декілька фразментів, написано, що цей чоловік колись був будівельником і він благав Ісуса про допомогу, оскільки заробляв собі на прожиття руками, а просити милостиню соромився. З одного боку була ця людина, яка благала про допомогу, з іншого – суборі погляди фарисеїв, які так і хочуть, щоб Ісус припустився якоїсь помилки. Що ж робити? Що б ви зробили на місці Ісуса?

Проблема була саме в суботі. Добре, що люди шанували цей день, але крім простого шанування самі ж фарисеї попридумували стільки законів і правил, що можна робити в цей день, а чого не можна. І виконання цих правил призвело до того, що люди не серцем шанували День Господній, а формально, виконуючи якісь правила. Так, наприклад, в суботу, якщо на чоловіка впала стіна, його можна було звільнити на стільки, аби вияснити, живий він чи ні – і не більше. Перелом лікувати не можна, на пораненій палець накласти пов'язку можна, але помазати мазю – ні. Нам дуже важко зрозуміти ці правила, які більше існували формально. Є

один приклад, який показує ставлення євреїв до суботи – суборо ортодоксальний євреї навіть не

буде захищати свого життя в суботу. Саме цим користувалися римські воїни, які нападали на Єрусалим.

Ісус знав, що життя цього будівельника не є в небезпеці, нічого не сталося б з ним, якщо вони зустрілися наступного дня. Але для Ісуса це було випробовування, і Він зустрів його чесно і відкрито. Господь просить цього чоловіка вийти на середину синагоги, щоб кожен міг бачити його, і моді Ісус задав запитання: „У суботу годиться робити добре, чи робити лихе, життя зберегти, чи погубити?“ Господь прекрасно знав, що фарисеї хочуть згубити Христа, хоча Він хоче зберегти життя цього чоловіка. То хто ж моді робить гріх у цей день? Не знаю, чи зрозуміли фарисеї те, що сказав їм Ісус, але написано, що вони мовчали.

Я не знаю, на скільки треба не любити Бога, чи своїх ближніх, щоб мати такі закам'янілі серця, як у фарисеїв. Мені важко уявити, як можна роками слухати Слово Господнє, знати його майже на пам'ять, і при цьому шанувати Бога лише вустами, а не серцем, як то робили фарисеї. Як можна залишатися при цьому бездушним, звинувачуючи когось, хто хоче допомогти людям. На місці Ісуса, я також гнівався б на таких людей, серця яких діусно були тверді, мов камінь.

Хорошим є приклад з каменем у річці, який омивається водою сотні років, але коли його розколоти навпіл, то в середині він буде сухий. Коли ж у воду покласти зубку, вона одразу просякне водою. Часто так є з серцями людей у церкві. Люди можуть роками бути присутніми на зібраннях, роками чути про Бога, співати пісень, але серце буде настільки затверділе, що в середину це Слово Боже так і не зможе дійти. І, напевно, Ісус має право гніватися на таких людей, хоча це не був гнів ненависті, але це був гнів смутку і печалі за такими людьми. Великий сум викликають ті люди, які самі себе ведуть до погибелі, які відкидають всі засоби для спасіння своєї душі.

Ісус все ж допоміг тому чоловіку. Йому варто було сказати лише слово і рука того будівельника стала здоровою. Ісуса не було в чому звинуватити, Він сказав лише три слова, а це не було протизаконно, проте фарисеї настільки озлобилися проти Ісуса, що вирішили об'єднатися разом з іродіанами, щоб погубити Ісуса. Діусно, наскільки сильно Ісус може заважати людям, їхнім планам, їхньому авторитету. Чи не заважає Ісус і нам?

Дещо про іродіанів – своєрідної політичної партія царя Ірода. Це були зовсім сторонні люди для церкви. Фарисеї їх не виносили, адже вони були невірні, але наскільки треба ненавидіти Ісуса, щоб об'єднатися з ворогами, аби убити Господа. Якою ж повинна бути ненависть! В історії є випадок, коли Джона Вікліфа, який переклав Біблію з латині на англійську мову, настільки зненавиділи за цей поступок, що навіть через 20 років після його смерті, дістали його тіло і спочатку повісили, потім спалили. Наскільки ж серця людей можуть бути закам'янілими.

І, напевно, голодним тут є питання – ЧОМУ? Чому так трапляється, що серце людини буває таким твердим, чому так важко в таке серце дістатися вістці про спасіння? Чому були такі люди, і чому такі люди в багатьох церквах є сьогодні? Чому люди, так само, як і фарисеї, можуть роками ходити до церкви, виконувати всі ті обряди, але настільки забарикадувати своє серце, аби туди не дісталося хоча б слово про спасіння? Чому люди самі роблять своє серце настільки твердим, що навіть Господь не може туди достукатися? Знаєте, коли людина довго працює на полі, чи взагалі в селі, її руки стають твердими, мозолястими. Ситуація з серцем напевно та ж сама – коли людина трибалий час має справу з гріхом, її серце стає також твердим.

Напевно доцільно тут поставити запитання для кожного з нас: яке серце МИ маємо? Чи легко туди дістатися вістка про спасіння, чи є там надія на Ісуса, нашого Спасителя? Чи живе в нашому серці

Господь? Якщо так, то це є найкраще, бо саме це дає нам надію на вічне життя.

Але якщо ви ще не прийняли Господа до свого серця, якщо для вас ще важко прийняти рішення, моді попросіть Господа вам допомогти у цьому, допомогти перебороти сумніви і перепони, страх та невірність. Ще в Старому Заповіті Господь обіцяв Свою допомогу, в книзі Єзекиїля ми можемо прочитати обіцянку Господню, для тих, хто просить допомогу: „І дам вам нове серце, і нового духа дам у ваше нутро, і викину каміне серце з вашого тіла, і дам вам серце із плоті“. (Єз.36:26).

Нехай нам допоможе Господь – замінить наше кам'яніле серце і дасть нам серце з плоті, щоб туди могла дістатися вістка про спасіння, щоб в нашому серці справді жив Господь.

Амінь.
Пастор м. Свальява
Мурза В.В.

Номер нашої газети виходить якраз напередодні виборів. Часто нам доводиться бачити, як церква підтримує ту, чи іншу партію, часто ми є свідками того, як священники беруть участь у політичних змаганнях, саме тому у редакції нашої газети виникло запитання: *«Чи можуть християни взагалі належати до якоїсь політичної сили, партії, і приймати участь у виборах?»* З цим питанням ми звернулися до академічного декана Євангельської Реформатської Семінарії України, докторанта Богослов'я, Йоса Колейна.

Звичайно, для України в 2006 році це питання актуальне. Перш за все я хотів би чітко розмежувати завдання церкви і відповідальність кожного окремого християнина.

Церква

1. Головне завдання церкви – проповідувати Христа, закликати людей до покаяння, забезпечувати пасторську опіку для членів церкви.

– В Мт. 28:18-20 апостолам доручено навчати всіх людей, завоювати учнів для Христа.

– З уривку Дії 6:1-4 видно, як апостоли першої громади в Єрусалимі уявляли мету свого служіння: молитися разом з людьми і проповідувати Євангеліє; піклування про бідних членів церкви теж було визначене як важливе завдання.

– В Дії 20:20,21 Павло, описуючи своє служіння серед юдеїв і гелленів, виділив проповідування, свідчення про покаяння і віру в Господа Христа.

– В Дії 20:28 Павло визначає пріоритетні завдання старійшин церкви: "Пильнуйте себе та всієї отари, в якій Святий Дух вас поставив єпископами, щоб пасти Церкву Божу, яку власною кров'ю набув Він".

2. Церква також повинна молитись за всіх людей і владу. 1Тим. 2:1,2: "Отже, перш над усе я благаю чинити молитви, благання, прохання, подяки за всіх людей, за царів та за всіх, хто при владі, щоб могли ми провадити тихе й мирне життя в усякій поборності та чистості".

3. В деяких випадках церква змушена виконувати ще одне завдання: "Бога повинно слухатися більш, як людей" (Дії 5:29). В 1934р. німецька "сповідницька церква" протестувала проти антисемітської політики Гітлера, а в радянські часи мужні християни розповідали своїм дітям про Христа.

4. Церква ніколи не повинна представляти або підтримувати певну політичну групу або партію. Християн об'єднує кров Христа (Еф. 2:11 і далі). Завдання церкви – вказувати на Христа, поміщати Його в центр проповіді і служіння. Якщо ж Христос залишається в тіні політичних або людських ідеалів, церква не відповідає своєму покликанню! (1Кор. 9:19-22)

Християнин

1. Християни особисто відповідальні перед Богом. Вони повинні прославляти Господа, бути активними членами громади (1Петр.2), але також служити своєму ближньому в світі:

– Ісус наказав своїм учням бути "сіллю землі" (Мт. 5:13): через свідчення християн у суспільному житті цей світ втрачає свій справжній неприємний смак!

– Християни своїм особистим життям – на роботі, в сім'ї і суспільстві – доводять, що віра в Христа як Господа життя докорінно змінює їх самих. Християни не хочуть брати участь у злих і незаконних діях, які так притаманні для цього світу. Пам'ятайте, що Павло писав про покору

владі (Рим. 13) в час, коли корупція і жорстокість процвітала не менше, ніж сьогодні!

– Християни повинні відверто сповідувати Бога Царем цього світу і наполягати, що у світі немає нічого, що не повинно підпорядковуватися Слову Божому (1Кор. 10:26). Напевно, багато-хто чув відомі слова голландського політика Абрахама Кайпера, який був реформатом: "У всьому творінні і в кожній сфері людського існування немає жодного квадратного сантиметру, про який би Ісус Христос, Владика всього, не сказав: „Це — Моє! Це належить Мені!“".

– Нехтування Законом Божим веде до аморальності в суспільстві і руйнування держави. "Закон Божий – єдиний одяг, який личить світу" (Жан Кальвін).

Чому так? Тому, що Бог є Творець! Він достеменно знає, як має "функціонувати" світ і як правити ним. Він говорить про це у Своему Слові, і християни повинні виявляти це в своєму житті, проголошуючи панування Бога над "всім творінням" (Мк. 16:15).

– Часто думають, що участь у політиці обов'язково призведе до того, що в самих християн будуть "брудні руки". Тому нам слід уникати будь-якої такої участі.

Але Павло переконує нас, що залишити світ неможливо (1Кор. 5:10). Апостол звертався до християн, щоб вони були "бездоганні та ширі, невинні діти Божі серед лукавого та розпусного роду, що в ньому ви сяєте, як світла в світі" (Флп. 2:15).

2. Іноді люди мріють про створення "щасливого нового світу" через мудру політику. Ця гуманістична мрія ніколи не здійсниться. Тільки Христос може створити нове (Об. 21:5). Всі зусилля наших політиків марні без Христа: "Яка ж користь людині, що здобуде увесь світ, але занапастить чи згубить себе?" (Лук. 9:25)

Але якщо політичні чи соціальні зусилля не призводять до навернення людей, це ще не означає, що вони не мають взагалі ніякого значення. Боротьба за мир і справедливість повністю відповідає Божій волі, яка виявлена в Десяти Заповідях (Вих. 20). З цієї причини Бог повелів коритися світській владі (Рим. 13). В боротьбі за мир і справедливість християни проголошують панування Христа в цьому світі[1].

Висновок

Моя відповідь на поставлене питання така: християни повинні намагатися бути сіллю і світлом у цьому світі і тому можуть брати участь у голосуванні, в політичному і громадському житті держави. Найпростіше, звичайно, просто скажитись на зневагу до Божих законів чи їх порушення, або ж на соціальні проблеми (корупція, аборти, згубні звички, неухвага до сиріт і літніх людей). Але ми, християни, можемо використовувати свої дари для того, щоб зробити внесок у розвиток християнської політики, яка б показала Божу любов до Свого творіння в світі. Найголовне – правильна мотивація: Христос є Господь, і все у світі належить Йому!

*«Ісус помер замість тебе,
а ти живи заради Нього!»*

Молодь – це запал церкви, її життя. Спроба зрозуміти це розпочалась ще на конференції в Рівному, яка була присвячена 80-річчю УЄРЦ. Саме тоді, пасторами була підтримана ідея, щодо організації конференції виключно для молоді. Другим кроком – було рішення Синоду: на якому призначили активну групу з міста Києва та її керівників. Після чого розпочалась творча співпраця та виснажлива робота заради спільної справи, яка зрозуміло, приносила величезне задоволення.

Молодіжна конференція в горах, де, куди не озернись, все милує твоє око: безмежний простір, могутність гір та прозоро-чисте повітря – наближала нас до Бога, Творця Землі. Комфортні умови та гарне харчування лише підвищували позитивні емоції, які постійно наповнювали атмосферу конференції протягом всього часу, що вона тривала.

Розкриті пасторами теми допомогли багато чого зрозуміти у стосунках з Богом та світом в якому ми живемо, а активне спілкування по групах дало можливість висловити свою думку з того чи іншого питання або творчо підійти до вирішення певної проблемної ситуації. Адже молодь завжди прагне проявити себе, але не завжди має таку можливість. Саме тому дана конференція сприяла розвитку та використанню потенціалу який закладено в кожній особистості, що є досить важливим.

План конференції був перенасичений різними завданнями і час на відпочинок також знайшов у ньому своє місце. І безумовно, найбільш захоплюючим і вражаючим було катання на лижах останнього дня. Саме тоді учасники конференції з різних регіонів могли спробувати себе в лижному виді спорту. Екстремальний відпочинок закінчився досить вдало, на дяку Господа, ніхто не забився і всі повернулись задоволені та щасливі.

По закінченню учасники мали можливість висловити свої враження. Було прийнято рішення про подальші організації таких конференцій молоддю різних регіонів, та запропонована ідея щодо проведення молодіжних семінарів. І саме головне – були запропоновані та підтримані різні способи подальшого спілкування серед молоді до наступної зустрічі.

Перша молодіжна конференція УЄРЦ була завершена сердечним прощанням. Звичайно, вона мала певні недоліки та упущення. Але це зовсім не сумна новина, а певний стимул для подальшої, більш кращої роботи, роботи на славу нашого Господа.

Кириляк Галина
м. Київ

P.S.

Висловлюю велику вдячність всім тим, хто допоміг в організації даної конференції і докладав зусиль щодо її проведення, а також всім учасникам конференції, заради яких вона і була створена.

„Вірую...“ чи віримо, що говоримо?

Шановні читачі. Розуміючи своєчасність певних речей, ми маємо намір пропустити певні вислови з Символу віри, над яким розмірковуємо. Ми ще повернемося до воскресіння Ісуса, Його вознесіння, також будемо говорити, що означає наша віра в Духа Святого. Ми наближаємося до Пасхи, Вознесіння та Трійці, і саме тоді ці теми будуть більш актуальніші. Тому наступне, про що будемо міркувати разом, це слова щодо нашої віри в *святую Вселенську Церкву та спільність Святих*. Більше написано у Нікейському символі віри: «Вірую в Єдину, Святу, Соборну і Апостольську Церкву». Що означають ці слова і чи дійсно ми віримо в її існування? Обміркуємо також, чи належимо ми до цієї Церкви?

Гейдельберзький Катехізис дуже гарно пояснює ці слова з символу віри: «Вірую, що Син Божий Духом Своїм та Словом Своїм із всього людства від початку нашого світу й до його кінця збирає, охороняє та зберігає для Себе спільність святих, вибраних для вічного життя і об'єднаних істинною вірою. Цій спільності належу і я, живим членом її я завжди буду.»

Що таке церква? В Старому Заповіті є такі слова, як «qahal», що означає «скликання або зібрання» і «edah», що означає «громада» (1Сам.7:7; Числ.10:2). В Нов. Заповіті ми маємо слово «ekklesia», яке об'єднує два грецькі слова і означає «скликане зібрання» (Мт.16:18; 18:17). Ці визначення наголошують на тому, що церква є зібранням людей, скликаних по всьому світу на служіння Богу як нова община і співдружність. Христос збирає Своїх людей з самого початку створення світу і збиратиме їх до самого кінця. Іншими словами, Він збирає Свою церкву з усіх людей, мається на увазі всі нації, кольори шкіри, класи, мови (Повт.5:9). Про те, як це зібрання працювало в історії, можна побачити на прикладі спочатку малої групи людей (сім'ї) в дні від Адама до Авраама, далі вже більшої групи людей (народ Ізраїлю) від Авраама до П'ятидесятниці і на прикладі сучасності, коли є величезна група людей (міжнародна сім'я) від П'ятидесятниці і до Другого приходу Христа.

Церква Ісуса Христа складається з багатьох різних типів людей. Час і нації не є для неї бар'єром. Вона створює єдність з величезної відмінності. Тим клеєм, що з'єднує цих людей, є «єдність в істинній вірі», тому, що всі вони були відроджені одним і тим же Духом, тому, що вірять в одного і того ж Господа і Спасителя, тому, що визнають того ж самого Бога Отця, вони всі є єдині у вірі (Еф.4:1-6).

Катехізис робить доктрину церкви досить специфічною, і персональною. Там говориться, що «цій спільності належу і я, живим членом її я завжди буду». Очевидно, що недостатньо знати все про церкву, ми повинні бути членами церкви. Якими членами? Наголошується, - «живими членами». Церква має багато членів, але не всі вони живі. Деякі з них є лицемірами. Є люди, які регулярно моляться, часто причащаються і подають, але не є живими членами. Чому? Тому, що вони не вірять в Ісуса Христа і не присвятили своє життя Йому і Його служінню. Вони схожі на каміння в жовчному міхурі, які є «В» тілі, але не «З» тіла. Проте, Катехізис сконцентровує увагу на той факт, що ми повинні залишатися «живими членами», членами, які люблять Христа, прислухаються до Його голосу (Ів.10:27), люблять братів (1 Ів.3:14), моляться духовно та істинно (Ів.4:23).

В Символі віри говориться: «Вірую в святую, вселенську церкву», це означає, що є тільки одна церква, а не багато. Як це узгоджується з тим, що сьогодні так багато церков? Потрібно розуміти, що зібрання, про яке тут йшлося, є не організаційним, а духовним. Це така єдність, яку Христос сприймає як Своє тіло (Еф.4:16), як одну виноградну лозу (Ів. 15:5). Христос має тільки одну отару (Ів.10).

Церква Христа є святою. Це не означає, що в церкві знаходяться тільки «добрі і безгрішні» люди. Людям не притаманна святість, тут йдеться про те, що такими їх зробив Христос (Рим.1:7). Він поклав їх поруч для своєї святої мети і зробив їх Храмом Духа (1 Кор.3:16,17). Він обмив і освятив їх Духом (Ів.17:17).

Церква Христа є вселенською або всесвітньою. Був час в історії, коли існувало досить тісне ототожнення між церквою та Ізраїлем. Проте, Новий Заповіт вчить нас, що той час вже минув. Багато людей придуть із Сходу і Заходу, і сядуть з Авраамом, Ісаком і Яковом (Мт.8:11-12). Христос має інших овець, яких Він має привести і які не належать до дому Ізраїлевого (Ів.10:16). Після Паски апостолам було велено проповідувати Євангелію всім націям (Мт.28:19).

Отже, жодна група людей, клас чи мова не можуть претендувати на монополію церкви. Сьогодні Євангелія поширюється всюди і Дух працює всюди.

Церква Христа є апостольською. Це говорить про те, що апостоли були свідками служіння і воскресіння Господа Ісуса (Лук.6:12; Дії.1:21; 1Кор.15:8-10). Вони пішли і поширювали добру вістку про Ісуса Христа. Їх проповідування та вчення Христа заклали фундамент церкви.

Коли йдеться про святість, то це також стосується Церкви. Це не просто якась абстрактна ідея, яка не стосується щоденного життя. Ні, вона має величезний вплив. Церква, яка претендує на святість, але не націлена на святе життя і тверду дисципліну, є церквою, що не усвідомлює своєї причетності до святості.

Отже, говорячи ці слова про нашу віру у святую вселенську церкву, чи дійсно ми віримо, що вона існує? Не якась окрема деномінація людей, не якась окрема обрана раса чи народ, а Церква Христова, що складається з людей, яких Ісус Христос викупив Своєю кров'ю, і які живуть у різних країнах та належать до різних рас. Чи належите і ви до цієї Христової Церкви? Чи ви є живим її членом? Багато людей можуть говорити ці слова з Символу віри і думати, що їх може спасти те, що колись, при хрещенні, їхні імена були записані до церковної книги і начебто це гарантія спасіння. На жаль, таким чином людина не може спастися, нам потрібно належати до Церкви Христової, щоб наші імена були записані у книзі на небі. Чи є ваше ім'я записане у Церковній книзі на небесах?

Запитання:

1. Яку позицію займав Христос відносно Церкви? (Ефес 1:22-23)
2. Звідки Ісус збирає Свою Церкву? (3 і В 54) Коли Він її збирає? Якими засобами Він це робить? Що об'єднує зібрану Церкву? Яке майбутнє цієї зібраної Церкви?
3. Які признаки правдивої Церкви? Які признаки фальшивої?
4. Чи був такий час, коли Церква не існувала? Згадайте певні часті в історії і в Біблії, коли Церква була маленькою.
5. Чи можна розділити Церкву на білих, українців, багатих?
6. Які є обов'язки кожного віруючого в Церкві?
7. Як ти можеш точно знати чи є ти членом Христової Церкви, чи ні? Чи не є це причиною: гордості, нудьги, покорі, слави, чи подяки? (виберіть правильну відповідь) Чому?
8. Чому є так багато церков? Чи цього хотів Христос? (Івана.17:11) Які обов'язки має одна церква по відношенню до іншої?
9. Що таке секта? Назвіть деякі, а також їх головне вчення?
10. Як би ви описали живого члена Церкви? А ТИ є цим живим членом Христової Церкви? Провірте себе.
11. Чи може людина сама побудувати громаду, церкву? (Бут.11:1-9) Хто створює будівлю справжню громаду, церкву? (Рим 12:5)
12. Чи добре діє у вашій церкві зібрання святих? Якщо ні, то що можна зробити, щоб покращити цю працю? Що ТИ робиш для цього?

Долар

Денис ходив урже до п'ятого класу. У класі, де він учився, були хлопці, які мали гроші, і навіть долари. На перерві вони бігли до кіоску і купували все, що їм заманеться. Денис дивився у вікно на той кіоск, що стояв навпроти вікон школи, і йому теж хотілося туди піти. Але з чим? Його тато був безробітним. Він щодня шукав роботу, а по вечорах читав Біблію.

Останнім часом тато дуже змінився. Він став добрішим і веселішим. Якось радість була в його очах. Денисові це дуже подобалося. Тепер йому хотілося йти додому, а раніше в нього такого бажання не було, бо тато весь час сердився, кричав і не хотів його вислухати.

Якось після уроків хлопці з його класу запропонували йому піти мити машини. Хазяїн машини міг заплатити чималі гроші, але машина повинна бути чисто вимита. "Це зовсім не просто," - зрозумів Денис.

Двоє хлопців носили воду, а двоє мили машину. Ганчірку треба було дуже старанно прати, бо машина швидко висихала, і на ній з'являлися брудні смуги. Під кінець машини ще треба було поливати з відра, щоб вона аж блищала. Денис дуже стомився. Спочатку він носив воду, а потім йому дозволили мити машину ганчіркою. Піт капав із його чола. Весь його одяг був брудним, бо він не викручував ганчірку, і вода текла на нього. До того ж він дуже хотів їсти. І от нарешті прийшов господар. Він віддав хлопцям гроші, і всі розбіглися. Денис побіг до гастроному. Він хотів купити хліба чи булочки з маком, які дуже любив. Він не дуже добре роздівлявся гроші і віддав їх продавцеві.

Продавчиця сказала:

На місця пропусків впиши слова з дужок у протилежному значенні.

В одну із субот Ісус був у синагозі. (Жінка) _____ із сухою рукою теж був там. (Друзі) _____ Ісуса запитали «Чи (не можна) _____ зціляти в суботу?» Ісус відповів «Якщо ваша вісця у суботу впаде в яму, чи не візьмете її і не (вкинете) _____?» Ісус сказав чоловікові: «Простягни руку твою». І він простягнув; і стала вона (хвора) _____ як і інша. Вороги Ісуса (зайшли) _____ і радились, як погубити його.

- Ти не можеш нічого купити за ці гроші, бо це долар.

Денис виїшов із магазину і почав розглядати цей зелений папірець. Він дуже уважно роздівлявся, гладив

папірець, дмухав на нього, навіть хотів поцілувати. "О, о, нарешті у мене теж є долар!" Він не став його розмінювати, а сховав у кишеню.

Пізно ввечері Денис прийшов додому. Мама сказала:

- Денисе, доведеться тобі їсти без хліба. У нас немає грошей навіть на хліб. Тато досі не знайшов роботу.

Денис поліз до кишені, помацав свій долар і сів їсти.

Наступного дня він знову мив машини. Так він бігав працювати цілий місяць. Хлопчина дуже стомлювався, але одразу біг додому, закривався у кімнати і рахував свої долари. Він гладив їх, складав, зв'язував резинкою. Йому дуже подобалося на них дивитися, і хотілося якнайбільше їх заробити. Що він

купить за них, він сам не знав. Просто хотілося якнайбільше їх мати.

Мама знову казала, що немає грошей на хліб. Денис мовчав. Діти, чому Денис не дав мамі хоч трохи своїх грошей?

Під час однієї великої перерви його молодша сестричка Оленка дуже плакала. Всі діти щось діставали і їли чи купували щось собі. Її теж дуже хотілося купити тиріжка. Про це вона сказала Денису. Денис захотів спочатку купити їй тиріжка. Він поліз до кишені, помацав, чи є гроші, і передумав. "Та не буду їх розмінювати. Нехай їх стане більше, тоді щось

купуватиму," - подумав Денис.

Після уроків прибіг додому, зачинився в себе в кімнати і знову став перераховувати свої долари. Він склав їх купкою на столі. А поруч лежали сірники. Денис часто грався сірниками, коли нікого не було вдома, хоч тато йому суворо заборонив гратися ними.

Денис узяв сірники, одного сірника вишпер і засунув у коробку. Раптом усі сірники в коробці спалахнули, а всі долари, що лежали поряд купкою, перетворилися на попіл. Усе сталося так швидко, що Денис не одразу збагнув, що його доларів не стало. Він мовчки плакав. "Зараз розкажу мамі, але... Зараз розкажу татові, але...!" "Діти, що його стримувало? Чому він не міг розповісти мамі чи татові про свою біду?"

Увесь вільний час, свою працю, свої думки Денис вкладав у долари. Це погана річ. Гроші мають служити людині, а не людина - грошам. У Біблії написано: "Не роби ідола і не вклоняйся йому." Та Денис не знав про те, що так написано в Біблії, хоча вдома в них стояла не одна Біблія.

Нарешті Денис виїшов зі своєї кімнати і підійшов до тата. Тато побачив, що Денис плаче.

- Синку, чому ти плачеш? Мабуть, тобі дуже хочеться їсти? - спитав тато, пригорнувши Дениса.

- Тату, я недобрый син. Я мав зароблені долари, але вони щойно всі згоріли. І Денис розповів йому все.

Тато широко розкрив очі, здивувався і сказав:

- Синку, як добре, що в нашому домі є ця книга - Біблія. І як добре, що ти ще такий юний. Ця Книга навчить, як жити так, аби тобі було добре. Тільки треба її читати і робити так, як тут написано. Згода?

Простав букви в таблицю за їхніми номерами, щоб завершити слова Ісуса.

1	2	3	4	5
---	---	---	---	---

6	7	8	9	10	11
---	---	---	---	----	----

12	13	14	15	16
----	----	----	----	----

17	18	19	20	21	22	23	24
----	----	----	----	----	----	----	----

5 А 2,13,16,22 О 1 М 14,21 Б 6 Ч 19 С 15 Р 18,20,24 У 7,9,11 І 4,8 Н 3 Ж 12 Л 10,23 Т 17 Й

- У Північній Кореї - країні, де Бога офіційно скасували півіку назад - незабаром будуть вірити не тільки "в улюбленого керівника". Духовність дала паростки: у Владивосток до православної округи на стажування приїхали майбутні північнокорейські священики.
- Патріарх Московський і всія Русі Алексій запропонував запровадити курс сімейної етики в російських школах. На його думку, демографічна ситуація, що погіршується, свідчить про духовну бідність, відсутності у молоді належного розуміння шлюбу, невідповідності до сімейного життя.
- Вийшов на екрани фільм "Хроніки Нарнії: Лев, чаклунка й чарівна шафа". Фільм знятий у жанрі «фентезі» по однойменній книзі відомого англійського письменника Клайва Льюїса, який у простій і захоплюючій манері оповідання спробував показати у своїх казках принципи Християнства.
- Патріарх Московський і всія Русі Алексій знову заявив про неприпустимість торгівлі благодаттю й зажадав від духовництва Російської Православної Церкви скасування твердих тарифів на служби й Таїнства.
- Житель Челябінська жадає від суду встановити, від кого він походить: від Адама та Єви, чи мавпи.
- Римо-католицька церква знову підтвердила свою підтримку теорії еволюції, схваливши рішення американського суду, який наприкінці минулого року визнав ненауковою теорію розумного плану створення всіх живих істот.
- Екуменічні зустрічі в рамках тижня молитов про єдність християн, які проходили в Католицькій Церкві з 17 по 25 січня, відбулися в Закарпатській області. Як і в минулі роки, у спільних молитвах взяли участь римо-католицький єпископ Антал Майнек, єпископ греко-католицької єпархії Мілан Шашик та єпископ-пенсіонер Реформатської Церкви Лайош Гулачі. На відміну від минулих років у зустрічі не брали участь представники Української Православної Церкви Московського патріархату.
- Окультисти щорічно «відбирають» від москвичів до 10 мільярдів доларів. Усього в Росії офіційно зареєстровано більше 2 тис. народних цілителів, які мають ліцензію, тоді як не ліцензованих знахарів налічується понад 100 тис.
- Італійські християни проводять у дні Зимової олімпіади в Туріні акцію "Більше, ніж золото", в рамках якої кожен бажаючий безкоштовно одержує спеціальне "олімпійське" видання Євангелія від Марка. Євангеліє одержує кожен, хто зайде у будь-яку церкву в Туріні чи його околицях.
- В Англії незабаром віруючим буде не обов'язково ходити до церкви. Молитися, сповідатися, слухати проповіді й спілкуватися з іншими парафіянами можна буде за допомогою Інтернету.
- За даними Дослідницької групи, Польща стоїть на першому місці в Європі по числу регулярних прихожан християнських Церков. До того ж, у європейських країнах з католицькою більшістю регулярних прихожан помітно більше. Щонеділі понад 56% поляків відвідують церкву. На другому й третьому місцях стоять католицька Португалія (30%) і православна Греція (24,5%). Серед переважно протестантських країн результати наступні: Швейцарія - 13%, Німеччина - 8,7%, Швеція й Естонія - по 3,9%, Данія - 3,2%
- Американець Дерек Парра - ковзаняр, який здобув золоту медаль на Олімпійських іграх в 2002 році в Солт-лейк-Сіті, зізнався, що читання Біблії допомагає йому справлятися із проблемами.

Що ви очікуєте від майбутньої влади?

Пилипенко В.В. (пастор УЄРЦ)

Я очікую, щоб наша майбутня влада слухала те, що їй каже Господь. Щоб люди, які будуть у цій владі розуміли, що вони поставлені від Господа. А прихожанам потрібно молитися за цю владу. Потрібно розуміти, що найбільші сподівання ми повинні покладати перш за все на Господа, а не на якусь політичну силу. Ми розуміємо, що нова влада мало чим допоможе церкві, тому наші сподівання на Господа.

Янош Гейдер (пастор Закарпатської Реформатської Церкви)

По-перше, щоб влада дотримувалася законів, і розуміючи, що кожна влада є від Бога, пізніше потрібно буде відповісти перед Богом за вчинене. Важливо, щоб влада не наживалася на грошах бідних людей, а завжди пам'ятала, що не народ для них, а вони - для народу. У Приповідях Соломона є такі слова, що коли чисельність народу збільшується, то це є благословенне діло, а коли чисельність зменшується, то люди, які ведуть цю державу, не є богобоязливі. Важливо є також дотримання свободи совісті. Часто влада любить використати церкву для здобуття голосів виборців, але зі свого боку мало чим допомагає. На сьогоднішній день багатьом церквам не повернуте їхнє майн, котре вони мали. А це не що інше, як грабування власності людей, тих же громадян, яких влада повинна захищати.

Погань І. (пастор Римо-католицької Церкви)

Влада повинна нести відповідальність перед Богом за людей, які живуть у її державі. Щоб влада не відвертала людей від Бога, а навпаки, робила все можливе, щоб люди могли служити Господу.

Віктор Зайчук (пастор Вільної Методистської Церкви)

Я очікую, щоб Бог нам дав таку владу, при якій ми були б дійсно християнським народом, християнською державою. Щоб на перше місце ставились Біблійні істини, правда, мир та благополуччя, а не якісь власні інтереси. Потрібно, щоб у людей не пропала довіра до влади.

Валерій Бабинін (пастор Пресвітеріанської Церкви)

Я очікую, що влада буде віруючою, а представниками влади будуть християни. Хотілось би, щоб влада звертала увагу на потреби народу, і дотримувалась перевибірчих обіцянок. Потрібно зберігати толерантність по відношенню до різних конфесій та рівноправність у цьому відношенні.

Мурза В.В. (пастор УЄРЦ)

Звичайно, хотілося б, щоб представники нашої майбутньої влади були істинно віруючими людьми, а не лише декларувати свою віру в Бога на Паску та на Різдво. Ми всі маємо зрозуміти, що лише базуючись на Слові Господньому можна щось змінити у нашій державі. Звичайно, хотілося б, щоб бачити у церкві щонеділі декількох депутатів, мера, представників різних партій, які б за своїми виборчими обіцянками не забували, що над ними є Бог, якого дійсно потрібно слухати. Але це, напевно, ілюзія, лише бажання.

"Свої очі я зводжу на гори,
звідки прийде мені допомога"
Псалом 120:1

РОЗПОРЯДОК СЛУЖІНЬ

Церкви з Реформованим віровченням

можна знайти:

РІВНЕ	СВАЛЯВА
Богослужіння проходить: вул. Пересопницька 200 Неділя, о 10 год. Тел. (0362) 226-777	Богослужіння: Неділя, о 13 год. вул. Ломоносова 14 Тел. (03133) 7 - 30 - 61
СТЕПАНЬ	КИЇВ
Богослужіння: Неділя, о 13 год. вул. Олени Теліги 27 Тел: (03655) 4 - 11 - 77	Богослужіння: (Правий берег) Неділя о 14 год. кінотеатр „Салют” тел. 525 - 46 - 20 Богослужіння: (Лівий берег) Неділя о 11 год. просп. Лісовий 12 Тел. 524 - 68 - 14
РІДНА УКРАЇНКА	ТАВРІЙСЬКЕ
Богослужіння: Неділя, 14 год. медичний пункт Тел. (05539) 3 - 32 - 58	Богослужіння: Неділя, 10 год. Музична школа Тел. (05539) 4-32-39
ЗАКАРПАТСЬКА РЕФОРМАТСЬКА ЦЕРКВА	Богослужіння на українській мові є в:
УЖГОРОД Богослужіння: Неділя, 10.00 Пл. Жупанатська 4,	Мукачеве - вул. Духновича 72, о 16.00 Перечин, Вишкове, Білки.
ЄВ. ПРЕСВІТЕРІАНСЬКА ЦЕРКВА УКРАЇНИ	
м. Одеса тел. (0482) 37-15-19 м. Київ тел. (044) 246-75-76 м. Херсон тел. (0552) 22-54-35 м. Черкаси тел. (0472) 64-45-13	м. Миколаїв тел. (0512) 43-05-16 м. Ізмаїл вул. Кірова 14 м. Белгород - Дністровський тел. (04849) 22-397 м. Харків вул. Артема 38

Новини УЄРЦ

Степань (Рівненська обл.)

Господь не залишає усіх нас. На жаль, ми не можемо стверджувати, що наша громада стрімко росте, однак відчуваємо, що Бог працює в серцях багатьох людей в нашому селищі. Ми постійно маємо наше служіння о 13.00 в приміщені Реформованої Церкви. Приблизно половина прихожан церкви - це молодь. Нашим старшим людям досить важко відвідувати служіння взимку. У морозні дні усі ми молилися за наших старших людей, а також передзвонювали їм, питаючи про їх здоров'я. Наша молодь завершила проект «Добро». Цього року на кошти, які були зібрані під час колядування на Різдво, купили книги для бібліотеки. Ці книги ми передали в селищну бібліотеку дітей та молоді. Не дивлячись на важку морозну погоду, наша Недільна школа не припиняла своїх занять, і ми з дітьми старшої групи проводили також євангелізацію на селищному ринку, роздавали проповіді Слова Божого та інформацію про Церкву. Наша молодь дякує всім керівникам та організаторам першої конференції для молоді, яка відбулася у Сваляві. Ми не називаємо прізвищ цих людей, головне, що їх імена є записані в Книзі Життя. Також у даному номері газети ми хочемо привітати нашого брата - пастора м.Рівного Семенюка Ф. О. з його 94-річчям. Слава нехай буде тільки Господові.

Рівне

Господь є милостивий до нас. Не дивлячись на різні труднощі, Він дає нам бути в Його Церкві кожної неділі. Не дивлячись на те, що нам доводиться сидіти в своїх пальтах, але серця наші зігріває Слово Боже. Ми вчимося від Його Джерела, і можемо бачити це по тому, як шурхотять в церковній тиші сторінки Біблії, коли потрібно читати різні тексти до проповідей чи до уроків. Крім цього, наша молодь почала постійно збиратися на свої служіння. Усі вони брали участь у конференції для молоді в місті Свалява. 15 лютого відбулося засідання Церковної Ради, де розглядалися питання з життєдіяльності Церкви. Але крім них були ще важливі питання про покращення пасторсько-пресвітерського служіння і звітності Церковної Ради перед громадою. На 5 березня призначені церковні збори громади.

19 лютого у нашого пастора Семенюка Ф.О. був день народження, і в цей день наш брат оголосив про закінчення свого служіння в громаді.

Свалява (Закарпатська обл.)

Слава Господу за Його підтримку, яку ми дуже часто відчуваємо також і в неприємних ситуаціях. Господь по-своєму керує громадою, інколи не так, як ми очікуємо, але ми підкоряємось Його волі, і вважаємо це найкращим для нас.

В мирі та спокою, разом з братами та сестрами, ми щонеділі збираємося, щоб служити нашому Богу. У громаді проводяться біблійні уроки, які допомагають рости духовно. У січні, під час екуменічного тижня, наша громада взяла участь у спільному богослужінні разом з Римо та Греко - Католицькою церквами. На цьому богослужінні молились за єдність християн.

Триває наша праця з дітьми в Недільній школі, проводяться зустрічі з молоддю,

де крім біблійних уроків молодь може проглянути християнський фільм та обговорити його. З 17 по 19 лютого наша молодь брала активну участь у першій молодіжній конференції, яка була організована неподалік від Сваляви. Широ дякуємо за задум та можливість зустрітися з братами та сестрами. Громада також залучена у місіонерській роботі через християнську бібліотеку, розповсюдження примірників газети «Євангельська Правда». Бажаючи можуть послухати радіопередачі від нашої громади, які виходять щоп'ятниці о 13.30. Молимося за духовний та чисельний ріст нашої громади, мир та єдність.

Таврійське та Рідна Українка (Херсонська обл.)

Наші громади живуть своїм життям на славу Господню. Постійно проводяться богослужіння, біблійні уроки. У громаді Рідної Українки готуються до визнання своєї віри декілька людей. У цьому селі краще розвивається Недільна школа, а також активність членів церкви. У служінні з дітьми допомагають помічники, за що їм широко дякуємо. Після молодіжної конференції, яку мали змогу відвідати декілька молодих людей з нашої громади, ми плануємо якісно покращити наші молодіжні зібрання, і запрошувати нових молодих людей. Молимося за наші нові починання, ріст громад та Божої підтримки для прихожан.

Київ (лівобережна громада)

Почали працювати у двох відділеннях великої лікарні. Відвідуємо людей по палатах і пробуємо спілкуватися з ними та роздаємо запрошення і брошури. Починати розмову дуже важко, адже коли ми заходимо в палату, по-перше, ми там не запрошені гості, по-друге, нас вважають свідками Ісусові. Тому перш за все, ми намагаємося знімати напругу, яку викликає наша присутність, а вже потім зацікавити людей. Для цього немає заучених рецептів чи пропозицій, адже до кожної людини потрібен індивідуальний підхід. У Матвія 10:16 написано про мудрість та невинність, як учив Своїх учнів Христос. Це означає показати словами і поведінням коректність до людини, слухати, коли людина говорить, але з любов'ю та повагою направити розмову так, щоб показати людині правду в Ісусі Христі.

По суботах у нашій громаді почала працювати Недільна школа, оскільки немає можливості зробити це одночасно з богослужінням. Кількість дітей постійно росте, дітям подобаються ці заняття, і особливо ігри. Просимо вас молитися за нашу роботу, як і ми не забуваємо молитися за вас.

Київ (правобережна громада)

Наша громада розвивається, маємо ще чотирьох людей, які готуються прийняти конфірмацію. Після проведеної євангелізації почала збиратися група молодих людей, і щотижня маємо два зібрання з ними. Молимося, щоб Господь допоміг зростати їм у Слові Божому, а також прийняти участь у молодіжному християнському рухові. Діти з Недільної школи приготували для нас лялькову виставу і тепер ми бажаємо працювати з ляльковим театром. Крім цього в громаді організувалася жіноча Біблійна група. Просимо молитися про чисельний та духовний ріст громади.